

Jönnek a jelek

Tavaszi — már nélküle
 még tavasz . . . . . viszi el
 mi ittmaradt — múlik így s már
 nem riasztó (mintha ennyi lenne)
 elérni amit nem lehet

(jönnek a jelek)

Véges — hát semmi nincsen
 jobban meg-
 hálható . . . . . s vissza nem
 léphet

(jönnek a jelek)

Képtelenség — egy pillanat! —
 hogy olyan nagyon való
 e l s z á l l
 mert érzi-tudja: hol lenne lenni jó?
 Ott-sehol — Itt-bármikor? Hogyha
 szem sötétje vezet

(jönnek a jelek)

Mi történt — nyolc éven túl:
 történetet tett; akkor (el-
 mozdulnak a szavak) lehajolni érte . . .
 . . . „hát élsz? S mi épp csak . . . ?” —
 sokasodni kezdenek

(jönnek a jelek)

Fárasztó-e immár szólni is róla?
 Fárasztó-e még ami valaha
 törvényedett? Hát . . . csupán vissza-
 vonhatatlan új-világgá!
 Esélytelen lehetne rá bármiféle ok:
 mi következhetett

(jönnek a jelek)

Elér — ha van — oly vég
 mint káprázatként múlt a kezdet?
 Érezni — még egyszer — másképp
 lehetett?

Másért nem érné meg

(jönnek a jelek)

Nem dobban . . . : most igazán létezik
 s fáj — látni
 hogy felette

(jönnek a †)

Mert már Ő van csak Ő — — — — —
 — — — — — ahol majd egyszer — — — — —
 nem célként — — — — —
 — — — — — nem céltalanul — — — — —
 m i n d e n e k f e l e t t

(∞ a jelek)

Romház

Bertók Lászlónak

romok ahol a fű a gaz benéz
s benő a kivert
ablakon
és mohaszerű bársonyos
takarót von
kubista-
szín szeméremszörzetet
a porladó
falakon
toporgok valamikori
fürdőszoba
helyén
mosdok-borotválkozom
vagy mit tudom én
mit
csinálok egy nem létező
fürdőszobában
opálosodó
csonka tükörben nézegetem
valamelyik elfeledett
arcom
közben gyíkot riasztok
taposok szétterülő

füvet
tiprom az idő részecskéit
a zöld és puha
növényi
tobzódásban indák kacsok mint
karocskák spirál
alakú
hajfürtvégződések nyálkás
sejtjeikre zúzódnak
érintésemről
amíg visszateremtem hófehér
csempék vakító
csillogását
krómozott csaptelepek ostoba
surrogását
egy
véccéöblítés neszét
s megint
megvan
a ház innenső ideje valahogy
akkorivá kötődve
még

Gordonkázó lány (1974)